

Nieuw-Vlaams Magazine

Mei 2018

- 67 000 federale ambtenaren krijgen een nieuw personeelsstatuut
- Kom op 16 september naar de N-VA-familiedag in Plopsaland

Liesbeth Homans:

“Provincies afslanken, dan afschaffen”

MAGAZINE VAN DE

NVA
DE VERANDERING WERKT

5 008

Zoveel student-ondernemers telt dit land, amper één jaar nadat het statuut werd ingevoerd. Nog tijdens hun studie proeven zij al van het ondernemerschap. “Een hoopgevende trend en een belangrijke stap naar verdere economische groei”, meent Kamerlid Werner Janssen terecht.

Prof. psychologie Wouter Duyck (UGent)

@wduyck op 7/05/2018

Kleuterparticipatie is cruciaal. Bij kinderen die thuis geen Nederlands spreken gaat het om 15%. Een minderheid, maar wel die minderheid die later geen kansen op school en arbeidsmarkt krijgt. Voorkomen is beter dan (niet kunnen) genezen.

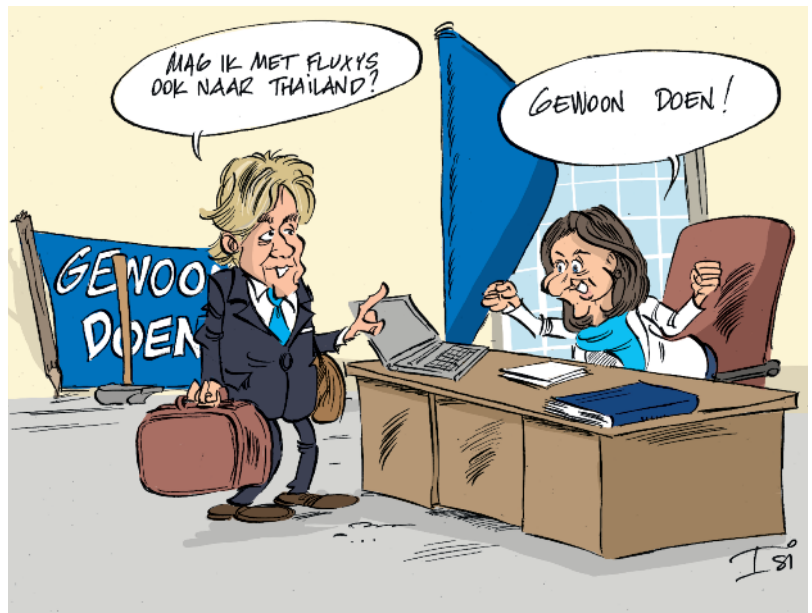
Isabel Albers (De Tijd)

@italbers op 1/05/2018

Een socialistische vakbondsman die doodleuk verklaart dat hij er niet om maalt of een blokkade wettelijk is of niet. Groen dat werkgevers wil laten opdraaien voor burn-outs... goeiemorgen. #rood-groen fundamentalisme

Werkzoekenden met extra ondersteuningsnood hun talenten laten tonen. Dat is de ambitie van DUOdag. Voorzitter van het Vlaams Parlement Jan Peumans en parlementsleden Sabine Vermeulen, Ingeborg de Meulemeester en Tine van der Vloet namen elk een duodag-stagiair onder hun hoede. Volgens onze partijgenoten werd het een doedag waar werknemer én werkgever iets van opstaken.

Nou moe

Iets om in het achterhoofd te houden de volgende keer dat u een ziekenwagen ziet rijden. Niet-dringend liggend ziekenvervoer is een Vlaamse bevoegdheid. Het valt onder het ministerie van Welzijn. Dringend vervoer, daarentegen, is federale materie. En zittend vervoer behoort tot het ministerie van Mobiliteit. Ziedaar het absurde resultaat van zes staatsvormingen. Begint het u al te duizelen? Wel, afhankelijk van of u gaat liggen of zitten ...

“O ja: op de zonnige zaterdagmarkt deelde de lokale N-VA-afdeling achthonderd gele rozen uit aan de moeders. De markt kleurde geel. N-VA stond er als enige. En ze staan er elk jaar op moederdag. Die goesting, dat aanvoelen, mag ook een flink stuk van het succes verklaren.”

Politicooloog Carl Devos in *De Morgen*, 14 mei 2018

Goed bezig

We hadden nooit gedacht dat het ons kon overkomen, maar we zijn het zowaar eens met Kristof Calvo van Groen! Er zijn te veel parlementen in België. Eentje moet volstaan, zegt hij. Kijk, dat is wat wij nu al jaren zeggen. Schaf dat Belgische parlement af. En dat van Brussel ineens ook. Best wel bemoedigend dat de confederalisme-gedachte eindelijk begint door te dringen bij de groenen.

12

Vlaams minister van Mobiliteit Ben Weyts komt met een nieuw Taxi-decreet dat taxi's goedkoper maakt. Het doel? Meer taxi's in onze straten, tegen lagere tarieven, en voor meer verkeersveiligheid.

15

Sinds februari 2016 is het mogelijk om kinderen in co-ouderschap te laten inschrijven in een tweede-verblijfsregister in de gemeente van de ouder waarbij het kind niet zijn hoofdverblijfplaats heeft. "Een schot in de roos", weet Kamerlid Goedele Uyttersprot.

17

Het geweld van het leger tegen de Rohingya in Myanmar is buiten alle proportie. Een resolutie van het Vlaams Parlement veroordeelt krachtig het geweld.

19

"Ik kan in alle trots zeggen dat ik me op en top Vlaming voel. Ik voel me thuis in Vlaanderen. Maar af en toe glipt het gevoel *geen Vlaming* ertussendoor, omdat ik nog steeds word afgerekend op mijn Turkse roots." Aan het woord is Sevilay Altintas, 'Vlaamse Madam 2018'.

Handen

Het was een weekje van opschudding in Mechelen, toen schepen Marc Hendrickx weigerde een koppel te trouwen omdat de vrouw hem geen hand wilde geven. "Een schande dat een schepen zijn wettelijke plicht niet vervult", klonk het a capella in het linkse koor.

Het weigeren van een hand is echter geen breed aanvaard cultureel of religieus gebruik in de islam. De meeste moslima's geven zonder problemen een hand. Slechts een zeer kleine, radicaal religieuze minderheid kiest er bewust voor om dat niet te doen.

Het geven van een hand is in onze cultuur een oud en ingeburgerd gebruik én een teken van respect. Het draagt geen enkele seksuele connotatie in zich. In Brussel weigert schepen Alain Courtois trouwens al jaren uit principe mensen te trouwen die hem geen hand geven.

Wet

Dat nergens in de wet staat dat je een hand moet geven om te trouwen klopt, maar is een zwak argument. Niet alles moet in wetteksten worden gevat. We moeten komaf maken met de illusie dat alles wat niet uitdrukkelijk bij wet is verboden, zonder meer is toegelaten.

Dat is immers het verschil tussen normen en waarden. Normen kunnen wettelijk worden vastgelegd, met waarden gaat dat niet. Maar dat maakt ze niet minder waardevol. We hebben geen nood aan een rechter om ons sociaal verkeer te regelen, maar we hebben wel nood aan duidelijke afspraken.

Er bestaat een leidcultuur, een richting die wij als gemeenschap willen uitgaan. En dat is het steeds voortschrijdende pad van de Verlichting, waar de gelijkheid van man en vrouw een van de fundamenteën is.

Dat niet iedereen die richting wil opgaan, is het goed recht van elk individu. Ieder mag zijn leven inrichten volgens zijn eigen persoonlijke overtuigingen. Maar uit die particuliere overtuiging kunnen geen collectieve rechten worden geput. Uw vrijheid is niet onze plicht.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

Scholieren renoveren 64 Vlaamse jeugthuizen

Liefst 64 Vlaamse jeugthuizen werden in 2017 gerenoveerd door scholieren uit het deeltijds secundair onderwijs. “Met deze projecten wint de jeugd twee keer”, zegt Vlaams Parlementslid Miranda Van Eetvelde. “Vlaamse jeugthuizen krijgen een betere infrastructuur terwijl scholieren de nodige ervaring opdoen.”

Heel wat Vlaamse jeugthuizen kunnen een opfrisbeurt gebruiken. Om de renovaties te kunnen uitvoeren, werken de jeugthuizen al enkele jaren samen met leerlingen uit het deeltijds beroepsonderwijs. “Het principe luidt ‘jongeren voor jongeren’. Jonge mensen die elkaar uit de nood helpen, een mooier voorbeeld van samenwerking bestaat er toch niet?” zegt Van Eetvelde.

De renovaties zijn het resultaat van een samenwerking tussen de federatie van Vlaamse jeugthuizen Formaat en het deeltijds beroepsonderwijs.

Miranda Van Eetvelde: “De jeugd wint met dergelijke projecten twee keer.”

Een straf hoort een straf te zijn

Kamerlid Sophie De Wit betreurt dat wie veroordeeld is tot drie jaar gevangenisstraf in de praktijk minder dan een derde van zijn straf hoeft uit te zitten. “De correcte uitvoering van een straf staat als doelstelling in het regeerakkoord”, aldus De Wit.

De Wit reageert daarmee op de berichtgeving over de moord op een gevangenisverpleegster. Een van de verdachten was in 2017 veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf. Die straf werd automatisch verminderd tot acht maanden, maar zelfs die moest de man niet uitzitten. Minister van Justitie Koen Geens (CD&V) vaardigde immers een richtlijn uit waardoor wie veroordeeld is tot drie jaar gevangenisstraf sneller kan vrijkomen dan na een derde van de straf, wat de standaard is.

Onbegrijpelijk

“Wat blijft er nog over van een gevangenisstraf?” vraagt De Wit zich af. “Een straf hoort een straf te zijn. Voor de samenleving is het al onbegrijpelijk dat iemand voor een agressieve homejacking maar een gevangenisstraf van drie jaar krijgt opgelegd. Laat staan dat men al na vier maanden kan vrijkomen.”

Doktersvoorschriften één jaar geldig en terugbetaald

“Verleng de termijn van zowel de geldigheid als de terugbetaalbaarheid van voorschriften voor medicatie naar één jaar.” Met die algemene eenjarige geldigheid wil Kamerlid Yoleen Van Camp de verwarring over medicatievoorschriften wegnemen bij patiënten, artsen en apothekers.

“Een geldigheids- en terugbetalingstermijn van één jaar is een pak duidelijker en bespaart kosten”, legt Van Camp uit. “Vandaag moeten patiënten soms terug op consultatie enkel en alleen om een voorschrift te laten verlengen.”

Onnodige consultaties

Vandaag worden geneesmiddelen maar terugbetaald als de patiënt ze binnen de drie maanden na voorschrijving ophaalt bij de apotheek. Chronisch zieke mensen moeten daarom om de paar maanden naar de huisarts voor een vervolgvorschrift, ook als dat niet echt nodig is. In principe kan de arts ‘vooruitschrijven’, maar in de praktijk leidt dat tot verwarring. Een uniforme geldigheids- en terugbetalingstermijn van één jaar voor geneesmiddelenvoorschriften zou daarom soelaas brengen.

Yoleen Van Camp: “Een geldigheids- en terugbetalingstermijn van één jaar is een pak duidelijker en bespaart kosten.”

Zeebrugge anticipeert op brexit

Een internationale delegatie van het Comité van de Regio's bracht op initiatief van Vlaams Parlementslid Karl Vanlouwe een bezoek aan de Haven van Zeebrugge. Vanlouwe, die ook fractieleider is van de Europese Alliantie in het Comité van de Regio's, toonde zijn gasten hoe Zeebrugge anticipeert op de nakende brexit.

“Een handelsovervriendelijke brexit kan een open en exportgerichte economie als de onze enorm treffen. De Haven van Zeebrugge toont al enige tijd aan dat ze zich proactief voorbereidt op de brexit”, legt Vanlouwe uit.

Een goede handelsdeal

Bijna de helft van de totale handel in de Haven van Zeebrugge is gerelateerd aan het Verenigd Koninkrijk. Een harde brexit zonder goede handelsdeal zou een enorme impact hebben. Helaas komt de praktische invulling van de brexit pas op het einde van de onderhandelingen. De Haven van Zeebrugge probeert alvast nieuwe bedrijfsprocessen uit te denken om zo goed mogelijk voorbereid te zijn.

“Het is belangrijk dat we vanuit Vlaanderen steun vinden voor een goede handelsdeal met het Verenigd Koninkrijk. Dit bezoek was alvast een schot in de roos om onze Vlaamse belangen op het Europese toneel te behartigen”, besluit Vanlouwe.

Meer inactieven aan de slag

Steeds meer inactieven vinden hun weg naar de arbeidsmarkt in Vlaanderen. De hoge Vlaamse werkzaamheidsgraad en het recordaantal openstaande vacatures nopen de Vlaamse overheid ertoe de inactieven met gerichte trajecten te prikkelen om aan het werk te gaan.

Wie zich aanmeldt bij het OCMW voor een leefloon, kan sinds 1 januari 2017 een traject naar werk volgen. Het OCMW schat het profiel in van de werkzoekende en bekijkt welke werkplek actie geschikt is. “Zo verkleinen we de afstand tot de reguliere arbeidsmarkt. Het uiteindelijke doel is de doorstroom naar het normale arbeidscircuit”, legt Vlaams Parlementslid Axel Ronse uit.

Axel Ronse: “We doen het zo goed in Vlaanderen, dat we inactieven meer moeten aanmoedigen om vacatures in te vullen.”

Langdurig zieken

Er worden ook steeds meer langdurig zieken geactiveerd naar een job. In vergelijking met 2012 zijn er bijna vijf keer zoveel trajecten. “Steeds meer arbeidsongeschikte personen melden zich aan bij de VDAB om een traject te volgen. Het is pas als men zich bekend maakt, dat de VDAB hen ook echt kan helpen om een job te vinden”, besluit Ronse.

Vrouwenquota: een vals goed idee

Quota zijn niet de oplossing voor het tekort aan vrouwen in de politiek. De N-VA gaat niet mee in de oproep om in de volgende regering evenveel vrouwen als mannen te zetten. Kamerlid Valerie Van Peel herhaalt dat bekwaamheid het enige criterium moet zijn.

“De meest bekwame persoon moet het mandaat krijgen. Geslacht, afkomst, beperking en dergelijke mogen daarbij geen enkele rol spelen. Dat lijkt mij een gezonder principe dan de mathematische oefening *à la tête du client*”, reageerde Van Peel.

Inhaalbeweging

Ook Bart De Wever ziet geen heil in vrouwenquota. “Dan gaat men zich altijd afvragen of die mensen zijn gekozen vanwege de positieve discriminatie in plaats van voor hun kwaliteiten”, aldus De Wever, die het voorstel een vals goed idee noemt. Dat neemt niet weg dat de N-VA wel degelijk voorstander is van een vrouwelijking van de politiek. Volgens voorzitter De Wever hebben vrouwen de afgelopen jaren al een inhaalbeweging gedaan: “Kijk maar naar onze lijst voor de verkiezingen in Antwerpen.”

Meer dierenwelzijn in Vlaamse dierentuinen

Vlaams minister van Dierenwelzijn Ben Weyts wil het welzijn van alle dieren verzekeren. Hij scherpt daarom ook de erkenningsvoorwaarden voor dierentuinen aan.

Zo komen er onder meer heldere afspraken over het verblijf van de dieren, wordt het fysiek contact tussen de dieren en de bezoekers beperkt en zal elke dierentuin voortaan een interne ethische waakhond moeten hebben. Dieren mogen bij vertoningen voor publiek ook niet meer worden gedwongen om onnatuurlijke kunstjes te doen: ze mogen alleen hun natuurlijke gedrag demonstreren.

Goede afspraken en heldere regels

“De erkenningsvoorwaarden voor dierentuinen waren al twintig jaar oud. Ze waren dus echt toe aan een modernisering”, legt Weyts uit. “We leggen de lat inzake dierenwelzijn hoger in heel Vlaanderen. Het is dus is evident dat we dat ook doen in de dierentuinen. Met goede afspraken en heldere regels kunnen de dierentuinen zelfs bondgenoten zijn in onze strijd voor meer dierenwelzijn.” De Vlaamse dierentuinen krijgen een jaar de tijd om alle gevraagde aanpassingen door te voeren.

Met goede afspraken en heldere regels kunnen de dierentuinen bondgenoten zijn in de strijd voor meer dierenwelzijn.

Zilver op de Rainbow Index

België staat dit jaar op de tweede plaats in de zogenaamde Rainbow Index. Die index rangschikt landen volgens hun inspanningen voor holebi-rechten. Staatssecretaris voor Gelijke Kansen Zuhal Demir is tevreden: “Een mooi cadeau na één jaar en nog wat staatssecretaris te mogen zijn.”

De stijging is vooral te danken aan de nieuwe genderwetgeving. Onder staatssecretaris Demir wijzigde de procedure voor geslachtswijziging van een medische naar een administratieve. Bovendien kunnen jongeren vanaf twaalf jaar hun voornaam veranderen.

Actieplan

Net deze maand stelde Zuhal Demir een plan voor met 115 acties die politie en gerecht alerter moeten maken voor homo- en transfobie. “Want die zijn, in open of verdoken vorm, helaas nog altijd aanwezig in onze maatschappij”, zegt Demir. In dat plan focust de staatssecretaris zowel op repressie als op sensibilisering.

Theo Francken en Jan Jambon in Marokko

Staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken en minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon trokken naar Marokko om er te praten over de uitwijzing van veroordeelde Marokkaanse terroristen.

Aanleiding van het bezoek was het bezwaar van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat uitgewezen Marokkanen in hun thuisland het risico lopen op foltering. Volgens de Raad is onvoldoende aangetoond dat de mensenrechten van terroristen niet zullen worden geschonden in Marokko.

Constructief gesprek

Francken en Jambon spraken met de Marokkaanse minister van Binnenlandse Zaken. “Het doel van ons bezoek is een werkgroep op poten te zetten om te kijken hoe we dit probleem kunnen oplossen”, vertelt minister Jambon. Theo Francken noemde het gesprek constructief. “Marokko staat alvast open voor het gesprek.”

Financieel orde op zaken

De federale regering zet financieel orde op zaken. Dat blijkt uit cijfers van de Europese Commissie en van het stabiliteitspact. Ook de prognoses voor 2019 ogen goed.

Zo zal het structureel tekort tegen 2019 met 2,32 procent van het bruto binnenlands product (bbp) verbeteren tegenover het begin van de regeerperiode. Het overheidsbeslag - alle uitgaven van de overheid in verhouding tot het bbp - zal dalen met 4,13 procent van het bbp. Onder Di Rupo steeg het nog.

Lagere inkomsten en schuldgraad

Ook de inkomsten van de overheid dalen en liggen nu al 1,45 procent van het bbp lager dan aan het begin van de legislatuur. Wij geven immers terug aan de belastingbetaler en slanken de overheid af. Dat maakt het voor de begroting niet gemakkelijker, maar de belastingen moesten dringend naar beneden. Tot slot daalt ook de schuldgraad tegen 2019 met 7,55 procent van het bbp, terwijl die onder Di Rupo nog met ruim vier procent was gestegen.

Kentering

De cijfers en de prognoses tonen onomstotelijk het effect van het doortastende beleid van minister van Financiën Johan Van Overtveldt. “De hoge schuldgraad en het overheidstekort zijn altijd probleemkinderen geweest in België. Dankzij onze inspanningen zien we nu toch een kentering”, zegt minister Van Overtveldt, die benadrukt dat de goede resultaten niet betekenen dat er geen werk meer aan de winkel is.

Zie ook de infografiek op bladzijde 27.

Vlaams record voor Vlaamse export

Vlaanderen exporteerde nooit meer dan in 2017. Onze bedrijven verscheepten vorig jaar voor 317 miljard euro aan goederen naar andere landen. Een stijging van vijf procent tegenover 2016.

De Vlaamse goederelexport stijgt al voor het achtste jaar op rij en is goed voor ruim 83 procent van de totale Belgische export. De Europese Unie, en dan vooral de buurlanden, is traditioneel de grootste afzetmarkt voor de Vlaamse exporteurs, ook in 2017. Buiten Europa stijgen de exportcijfers overall, behalve naar de Verenigde Staten.

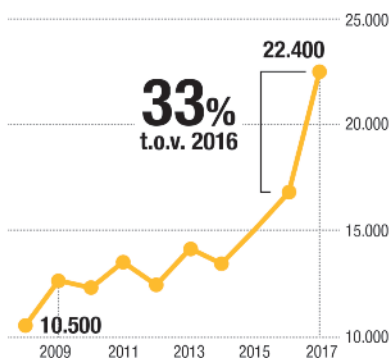
De chemische en de farmaceutische industrie blijven ook in 2017 de grootste exportsectoren.

“Internationalisering is een belangrijke levenslijn voor de Vlaamse economie en de daaraan verbonden welvaart en jobs”, benadrukte Vlaams minister-president Geert Bourgeois, die bijzonder tevreden is met het sterke resultaat.

Minister-president Geert Bourgeois is bijzonder tevreden met de sterke exportcijfers.

Waalse werkzoekenden vinden weg naar job in Vlaanderen

Bron: Kabinet-Muyters

Meer Waalse werkzoekenden naar Vlaanderen

Steeds meer Waalse werkzoekenden vinden hun weg naar Vlaamse jobs. Vorig jaar gingen 22 415 Walen aan het werk in Vlaanderen. Dat is 33 procent meer dan in 2016.

Vlaams minister van Werk Philippe Muyters haalt daarmee vlot zijn eigen doelstelling om jaarlijks 2 500 werkzoekenden uit Wallonië aan een job in Vlaamse bedrijven te helpen.

Toch blijft er letterlijk werk aan de winkel. Veel Vlaamse bedrijven dicht bij de taalgrens klagen dat ze geen personeel vinden. Vlaanderen telt een recordaantal van 260 000 vacatures, Wallonië zit met 200 000 werkzoekenden. De VDAB en het Waalse Forem gaan nauwer samenwerken om meer Waalse werkzoekenden naar Vlaanderen te krijgen.

Toekomst provincies Afslanking is tussenstap naar afschaffing

Te veel verschillende bestuursniveaus die allemaal bezig zijn met hetzelfde. Zo was het toen Liesbeth Homans Vlaams minister van Binnenlands Bestuur werd. Enkele stevige hervormingen later is de weg ingezet naar een slankere, meer transparante overheid met sterke lokale besturen. Een van de belangrijkste stappen? De afslanking van de provincies.

Minder postjes en minder bevoegdheden. Dat vat de afslanking van de provincies onder impuls van de N-VA en Vlaams minister Liesbeth Homans goed samen. Bij de lokale verkiezingen van 14 oktober 2018 verkiezen we nog maar half zoveel provincieraadsleden als vorige keer. Het aantal halveert van 350 naar 175. Provincies met meer dan een miljoen inwoners tellen voortaan nog 36 provincieraadsleden. Dat

is het geval in Antwerpen, Vlaams-Brabant en Oost- en West-Vlaanderen. In Limburg, dat minder dan een miljoen inwoners telt, worden het er 31.

Ook de provinciale kiesdistricten worden hertekend. Het aantal daalt van 35 naar 14. De nieuwe indeling is gebaseerd op de 'oude' arrondissementen. De kiesdistricten worden dus een stuk groter.

Het aantal gedeputeerden in elke provincie daalt van zes naar vier. Een gedeputeerde in het provinciebestuur kan je vergelijken met wat een schepen is in de gemeente. Door het aantal gedeputeerden te verminderen, bovenop de halvering van het aantal provincieraadsleden, worden heel wat postjes geschrapt.

Minder bevoegdheden

Sinds 1 januari van dit jaar houden de provincies zich alleen nog bezig met grondgebonden bevoegdheden zoals ruimtelijke ordening, toerisme en recreatie- en groendomeinen. Alle andere bevoegdheden, de zogenaamde persoonsgebonden bevoegdheden, werden ondertussen overgedragen aan een ander bestuursniveau. Voorbeel-

Meer dan 2 500 postjes verdwijnen

De afslanking van de provincies staat niet op zich. Met de integratie van het OCMW in de gemeente, de vrijwillige gemeentefusies en doordat er stevig wordt geschrapt in de bestuursorganen van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, kan minister Homans prat gaan op een hele reeks hervormingen. Het resultaat is een slankere en efficiëntere overheid. Al die hervormingen samen betekenen vanaf 2019 in totaal minstens 2 500 politieke mandaten minder.

LOKAAL BESTUUR

EEN SLANKE ÉN EFFICIËNTE OVERHEID

- 2500 POSTJES

-925 | HALVERING AANTAL PROVINCIERAADSLEDEN
POLITIEKE MANDATEN OCMW | **350** ▶ **175**

MINIMUM **1.000 LEDEN MINDER** IN DE RADEN VAN BESTUUR
van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden

6 ▶ **4** | **-1** ELKE GEMEENTE
GEDEPUTEERDEN | **ÉÉN SCHEPEN MINDER**

tuur verhuisden ofwel naar de Vlaamse overheid, ofwel naar het lokale niveau.

Tot voor kort waren bijvoorbeeld zowel de gemeenten als de provincies én Vlaanderen betrokken bij het bibliotheekbeleid. Hoewel alle drie de niveaus goed werk leverden, is dat niet logisch en ook niet efficiënt. Daar draait het om bij deze hervorming: minder bestuursniveaus die met hetzelfde bezig zijn.

Ondanks het schrappen in taken en bevoegdheden en de mogelijke overdracht van personeel, is de werkzekerheid van de provinciale ambtenaren gegarandeerd. Het personeel geniet bovendien uitgebreide waarborgen. Niemand verliest door de afslanking zijn job.

Om de taken die overgedragen zijn aan Vlaanderen of de steden en gemeenten te financieren, neemt Vlaanderen een deel van de provinciale belastingen over. Tegelijk wordt de bevoegdheid van de provincies om belastingen te heffen ingeperkt en afgetopt. Voor minder taken hebben de provincies minder geld nodig. Zo kan de hele operatie nooit leiden tot een belastingverhoging. Niet in Vlaanderen, niet in één van de vijf provincies en niet in de gemeente.

Geen toekomst

De toekomst van het provinciale bestuursniveau is wat de N-VA betreft zeer duidelijk: die is er niet. Het provinciale bestuursniveau moet verdwijnen. Dat standpunt blijft onveranderd. De afschaffing van de provincies verhoogt de transparantie en de bestuurlijke efficiëntie, en ze vermindert de verrommeling voor de burger.

Voor de N-VA zijn slechts drie bestuursniveaus noodzakelijk: de gemeenten,

den zijn cultuur, jeugd, welzijn en sport. Concrete taken, maar ook het bijhorende personeel, de middelen en de infrastructuur

Nieuwe indeling provinciale kiesdistricten en aantal te verkiezen kandidaten per district

Provincie	Kiesdistrict	Aantal kandidaten
Antwerpen	Antwerpen	20
	Mechelen	7
	Turnhout	9
Limburg	Hasselt	15
	Maaseik	9
	Tongeren	7
Oost-Vlaanderen	Gent	15
	Dendermonde - Sint-Niklaas	11
	Aalst - Oudenaarde	10
West-Vlaanderen	Brugge	9
	Ieper - Oostende - Diksmuide	11
	Kortrijk - Roeselare - Tielt	16
Vlaams-Brabant	Halle - Vilvoorde	20
	Leuven	16

Luk Lemmens en Jan De Haes

De Verandering in Antwerpen

Sinds 2013 staan twee N-VA'ers mee aan het roer van de provincie Antwerpen. Luk Lemmens was erbij van aan de start. Jan De Haes kwam erbij eind 2017. Met onder andere mobiliteit, ruimtelijke ordening, toerisme, recreatie- en groendomeinen bezetten ze sleutelposities in het bestuur van de provincie. Samen zetten ze de voorbije jaren de Verandering in gang. Ook in de provincie.

Een bestuursniveau besturen dat je wil afschaffen. Is dat geen schizofrene situatie?

Luk Lemmens: “Dat valt goed mee, hoor. Vanaf dag één heb ik gezegd: zolang de provincies bestaan, moeten ze goed worden bestuurd. En dat doen we toch gewoon beter zelf? Het provinciebestuur is de beste plaats om de afbouw verder voor te bereiden en door te voeren. Ondertussen wegen we op het beleid. Bij ons in Antwerpen geen *foliekes* meer zoals in de andere vier provincies. Die tijd is definitief voorbij. En dat is dankzij de N-VA.”

Jan De Haes: “Het eerste wat we gedaan hebben, is stevig besparen: drie procent op de werkingsmiddelen het eerste jaar en nog eens vijf en acht procent de twee volgende jaren. Geen enkele overheid doet ons dat na. Ook op de politiek zelf hebben we bespaard. Antwerpen is de enige provincie waar de subsidies aan politieke fracties en partijen stevig zijn gedaald. Voor ons als N-VA'ers is dat de normaalste zaak van de wereld, maar ik kan je verzekeren dat dit een moeilijke bevalling was.”

Op welke realisaties zijn jullie het meest trots?

Luk: “Binnen mijn bevoegdheid mobiliteit springen de snelle fietsverbindingen, de zogenaamde fietsstrades, eruit. Daarmee lopen we met Antwerpen ver vooruit op de rest. En het is het provinciebestuur dat daarin het voortouw neemt. Jaarlijks gebruiken 5,5 miljoen fietsers onze Antwerpse fietsstrades. Op de verbinding tussen Antwerpen en Mechelen tellen we

op sommige punten een kleine zesduizend fietsers. Per dag! We blijven daarin investeren en het netwerk uitbreiden. We doen dat trouwens samen met de Vlaamse overheid.

Ook de oprichting van De Museumstichting en de geslaagde transitie ervan naar de stad Antwerpen is voor mij persoonlijk

zo'n 2,5 miljoen bezoekers. Het kan niet de bedoeling zijn om als provincie nieuwe domeinen te openen of bestaande over te nemen. Maar we blijven investeren in het onderhoud en een aanbod op maat van de domeinen die we beheren.

Minder zichtbaar maar ook belangrijk is het in goede banen leiden van de hele

Gedeputeerden Luk Lemmens en Jan De Haes: “Zolang de provincies bestaan, moeten ze goed worden bestuurd.”

een belangrijke realisatie. Kers op de taart was natuurlijk de opening van het prachtige nieuwe diamantmuseum DIVA begin mei.”

En jij, Jan?

Jan: “Ik ben enorm trots op onze recreatie- en groendomeinen. Voor veel natuurliefhebbers zijn ze een oase van rust dichtbij huis. Heel wat sporters vinden er hun favoriete parcours en de allerkleinsten hun geliefde speeltuin. De dertien Antwerpse domeinen zijn dan ook zeer drukbezocht. Samen trekken ze jaarlijks

personeelsverschuiving door de afslanking. Als bevoegdheden verhuizen, verhuist het personeel mee. Dat gaat om mensen hun job. Een hele verantwoordelijkheid dus. Bij ons in Antwerpen loopt dat al bij al zeer goed. Dat is vooral het werk geweest van mijn voorganger en goede N-VA-collega Bruno Peeters. Verder is er op personeel bespaard, maar zonder ontslagen. We nemen met de provincie enkel nog contractuele ambtenaren aan. Ook op dat vlak lopen we in Antwerpen voorop.”

Vlaanderen en Europa. Subsidiariteit staat daarbij voorop. Dat wil zeggen dat taken op een zo laag mogelijk niveau worden uitgeoefend. Bevoegdheden die dicht bij de burger staan, worden uitgeoefend door de gemeente. Alleen als het zorgt voor een betere of efficiëntere dienstverlening, belandt een bevoegdheid het best op een hoger niveau.

De N-VA kiest zeer duidelijk voor de afschaffing van het provinciale bestuursniveau.

De afslanking van de provincies is een belangrijke stap in de goede richting. De stap is zo groot als mogelijk was met de partners in de Vlaamse Regering. Maar hij is slechts een tussenstap naar de afschaffing. Ook de resterende grondgebonden bevoegdheden dienen op termijn te verschuiven naar Vlaanderen of naar de gemeenten. Die gemeenten zullen voldoende groot moeten zijn om deze bijkomende taken op zich te nemen.

Limburggevoel is top!

Pleiten voor het afschaffen van het provinciale bestuursniveau betekent echter niet dat provincies als regio, als gevoel, als identiteit niet meer zullen bestaan. De

Dankzij de hervormingen van minister Homans verdwijnen er vanaf 2019 minstens 2 500 postjes.

Pleiten vóór het provinciale bestuursniveau is pleiten voor het behoud van postjes en macht.

N-VA trekt niet ten strijde tegen bijvoorbeeld het Limburggevoel, wel integendeel. Tegenstanders die met dergelijke leugens pleiten voor de instandhouding van inefficiëntie, doen dat wellicht alleen maar uit vrees voor het behoud van hun postjes en macht.

Zolang de provincies bestaan, wil de N-VA ook daar wegen op het beleid en gaan voor goed bestuur. Het Antwerpse voorbeeld met gedeputeerden Luk Lemmens en Jan De Haes toont de weg. De N-VA is ideaal geplaatst om de veranderingen op provinciaal niveau in goede banen te leiden en de afbouw van binnenuit voor te bereiden en door te voeren. En ondertussen doen de provincies niet meer dan strikt noodzakelijk.

Ondertussen in de andere vier provincies ...

- **De Oost-Vlaamse gedeputeerden** gaan graag en veel op handelsmissie op kosten van de belastingbetaler. Dat hoeft niet altijd fout te zijn, want ook een provinciebestuur behartigt economische belangen. Maar nachtjes in dure suites in Bangkok om namens het provinciebestuur 'bevoorrechte relaties' te onderhouden die er eigenlijk niet zijn? Dat valt moeilijk uit te leggen ...

**VLAAMS-
BRABANT**

- Als je zoals de **provincie Vlaams-Brabant** twintig jaar bestaat, dan mag je jezelf eens goed verwennen. Met een nieuw logo bijvoorbeeld! Dat het logo een eenvoudig sterretje is dat je terugvindt op het toetsbord van je computer, en dat het ontwerp ervan 25 000 euro heeft gekost, dat is dan bijzaak. Gelukkig is het logo, aldus de bevoegde gedeputeerde, "veelzijdig" en "erg modern" en staat het symbool voor Vlaams-Brabant als "kruispunt van vele werelden". Een sterretje dus.

- **Het provinciebestuur van West-Vlaanderen** is vooral sterk in het promoten van zichzelf. Laatste wapenfeit is de campagne van begin dit jaar: *Jouw provincie: niet superzichtbaar, wel supernuttig*. In de wandelgangen van de N-VA-fractie klinkt het eerder: *Jouw provincie: superzichtbaar, niet supernuttig*. Prijskaartje van deze 'nuttige' campagne: 220 000 euro.

- Logo's, symbolen, zelfpromotie ... Ook **het provinciebestuur van Limburg** kent er wat van met zijn 'Limburgsymbool', een gestileerd rood hartje op een witte achtergrond. Het promoten ervan kostte de Limburgse belastingbetaler tussen 2009 en 2014 alleen al meer dan 1,6 miljoen euro. Stel je voor wat je allemaal met zoveel geld kan doen! In tegenstelling tot het provinciebestuur hebben onze N-VA'ers in de Limburgse provincieraad alvast geen symbool nodig om te laten zien dat ze trots zijn op hun mooie provincie.

Ben Weyts: “We gaan de taxi democratiseren”

Vlaams minister van Mobiliteit Ben Weyts komt met een nieuw Taxidecreet dat taxi's goedkoper maakt. De taxi moet een volwaardig voertuig worden voor iedereen. Het doel? “Meer taxi's in onze straten, tegen lagere tarieven, en meer verkeersveiligheid”, zegt Weyts.

Waarom was er een nieuw Taxidecreet nodig?

“Omdat de taxi vandaag voor de meeste mensen eerder iets uitzonderlijks lijkt. Anders dan in het buitenland wordt de taxi in Vlaanderen gezien als een vrij uitzonderlijk en duur vervoermiddel. Dat komt doordat er op dit moment relatief weinig vergunde taxi's rondrijden, wat op zijn beurt te wijten is aan de oude regelgeving: vaste tarieven, allerlei beperkingen, een waslijst van regeltjes en strenge quota die het aantal taxi's beperken tot één taxi per duizend inwoners. In sommige steden bestaan er zelfs wachtlijsten met kandidaat-aanbieders die niet vergund geraken.”

Het nieuwe decreet wil taxi's goedkoper maken. Hoe pakt u dat aan?

“De exploitanten zullen zelf hun prijs kunnen bepalen. De quota verdwijnen helemaal, zodat er meer taxi's de straat op kunnen. Bovendien maken

terugrit van je taxi. Het nieuwe Taxidecreet breidt het werkingsgebied van taxi's uit tot heel Vlaanderen. Zo beperken we het aantal lege terugritten en wordt een taxi goedkoper voor exploitant én klant.”

we komaf met de regel die het werkingsgebied van een taxi beperkt tot het grondgebied van de gemeente waar de taxi een vergunning heeft.”

Heeft dat regeltje zoveel impact op de prijs?

“Zeker! Een taxi die een klant van Beersel naar Antwerpen brengt, mag door die regel geen passagiers oppikken in Antwerpen of op de terugweg naar Beersel. Daardoor moet je als klant ook opdraaien voor de lege

Wat met innovatieve concepten, zoals Uber?

“Dit nieuwe decreet creëert ruimte voor innovatie. We beperken de vergunningsvoorwaarden namelijk tot de minimumvereisten die echt belangrijk zijn voor de passagier: de chauffeurs bezitten alle nodige attesten en de voertuigen zijn net, veilig en gekeurd. En elke chauffeur moet Nederlands kunnen spreken met klanten. We verlagen de drempels en verruimen zo de markt.”

Op welk effect hoopt u?

“Meer taxi's in onze straten, tegen lagere tarieven. Ik hoop ook op een effect voor de verkeersveiligheid. Deze hervorming moet de taxi echt democratiseren, voor iedereen. Bijvoorbeeld ook voor mensen die een hele nacht zijn gaan feesten en nog thuis moeten geraken. Je zal in de toekomst geen enkel excuus meer hebben om niet voor een taxi te kiezen.”

Wie met een taxi rijdt, moet onze taal spreken

Vlaams volksvertegenwoordiger Annick De Ridder is verheugd dat de Vlaamse Regering de taxidiensten moderniseert en meer vrijheid geeft. “Daarnaast is het ook een goede zaak dat de Vlaamse Regering in haar hervorming van het Taxidecreet van basiskennis Nederlands een vereiste maakt in heel Vlaanderen”, vindt De Ridder.

“Het is een evidentie dat chauffeurs de klanten in begrijpelijk Nederlands verder kunnen helpen. In Antwerpen bestond die vereiste al. Nu leggen we ze eindelijk ook op in de rest van Vlaanderen. Wie met een taxi rijdt, zal onze taal moeten spreken.”

Een nieuw personeelsstatuut voor 67 000 federale ambtenaren

In Scandinavië is de beweging naar een nieuw ambtenarenstatuut al ingezet in de jaren 60. Nederland krijgt een nieuw statuut in 2020, en nu is ook ons land aan de beurt. Minister van Ambtenarenzaken Steven Vandeput stelt een ambitieuze modernisering en vereenvoudiging van het ambtenarenstatuut voor.

Dat werd tijd, want de huidige regelgeving is zo ingewikkeld dat een kat haar jongen er niet meer in terugvindt. Het ambtenarenstatuut is een kluwen van vele onleesbare teksten waarvan de basistekst dateert uit 1937. Nochtans is het statuut belangrijk. Het regelt de rechten en plichten en de volledige loopbaan van de ambtenaren: van rekrutering tot promotie, en van evaluatie tot uitdiensttreding. Als de overheid een moderne werkgever wil zijn en blijven, is er dringend verandering nodig.

Onrecht wegwerken

Het statuut moet niet alleen worden aangepast en een modern personeelsbeleid mogelijk te maken. De reglementering zit ook vol ongelijkheden tussen de verschillende types ambtenaren. Contractuelen, die aan de slag zijn met een arbeidscontract, en statutairen (vastbenoemden) doen dezelfde jobs maar worden wel anders behandeld.

Dat heeft verregaande gevolgen. Een contractueel kan geen carrière uitbouwen en heeft geen toegang tot de jobs bij andere overheidsdiensten. Bovendien moet een contractueel zich niet

Minister van Ambtenarenzaken Steven Vandeput stelt een ambitieuze modernisering en vereenvoudiging van het ambtenarenstatuut voor.

neutraal opstellen in zijn of haar contacten met het publiek. Dergelijke ongelijkheden zijn anno 2018 niet te verklaren. Het nieuwe statuut maakt er komaf mee: een gelijke behandeling wordt de norm.

Minister Vandeput wil ook de verschillen wegwerken tussen de overheidsorganisaties onderling. De verlof- en recuperatiestelsels verschillen

namelijk van organisatie tot organisatie, wat leidt tot oneerlijke concurrentie.

Meer beweging

Het statuut heeft een grote impact op de manier waarop de overheid is georganiseerd. De strenge regels rond interne mobiliteit, bijvoorbeeld, zorgen ervoor dat jaarlijks amper drie op de duizend ambtenaren van federale organisatie veranderen. Nochtans kan verandering van job - en van organisatie - een nieuwe dynamiek geven aan iemands loopbaan.

De vakbonden blijven kijken naar het verleden in plaats van te bouwen aan de toekomst.

Tevreden werknemers leveren bovendien een betere dienstverlening. In het geval van de federale ambtenaren betekent dat een betere dienstverlening aan de bedrijven, de burgers en de andere overheidsdiensten.

Het antwoord van de bonden

Op 30 april staakten de federale vakbonden tegen de hervormingen van het statuut. Opvallend genoeg werd die staking aangekondigd nog voordat de formele onderhandelingen waren opgestart. De boodschap was duidelijk: de bonden willen blijven kijken naar het verleden in plaats van te bouwen aan de toekomst. Het feit dat de staking op een maandag voor een feestdag plaatsvond en zo voor een extra brugdag zorgde, was natuurlijk ook louter toeval.

De Vlaamse Sociale Bescherming is er ook voor de Brusselaar

Door de institutionele complexiteit na de zesde staatshervorming dreigen de Brusselaars zich in de toekomst niet meer te kunnen aansluiten bij de Vlaamse Sociale Bescherming (VSB). Vlaams Parlementsleden Karl Vanlouwe en Peter Persyn willen een oplossing voor het probleem.

Naast de kinderbijslag werden met de zesde staatshervorming belangrijke onderdelen van het gezondheidsbeleid en de bijstand aan personen overgeheveld naar de gemeenschappen en naar de Brusselse Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). In dat kader bouwt Vlaanderen met de Vlaamse Sociale Bescherming aan zijn eigen sociale zekerheid. De VSB geeft extra ondersteuning aan personen met zorgnoden door ouderdom, chronische ziekte, handicap of ongeval.

Geen regelgeving

Wie in Vlaanderen woont, is verplicht zich aan te sluiten. Maar voor de Brusselaars kan de Vlaamse Gemeenschap de aansluiting niet verplichten. In Brussel kunnen de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) en de Franse Gemeenschapscommissie namelijk ook een eigen sociale bescherming aanbieden.

“Wie in Brussel woont en zorgbehoevend is, heeft recht op dezelfde Vlaamse sociale bescherming als een Vlaming in Vlaanderen”, vinden Karl Vanlouwe en Peter Persyn. Maar door de institutionele complexiteit na de zesde staatshervorming en door de keuzes van de GGC dreigen Brusselaars zich niet meer te kunnen aansluiten bij de VSB. “Wij willen dat vermijden en dienen daarom een parlementaire debatnota in die moet uitmonden in regelgeving en een oplossing voor het probleem”, aldus beide parlementsleden.

De bal ligt in het kamp van de GGC. Die kan de Brusselaars verplichten om aan te sluiten bij een systeem van sociale bescherming. Ze kreeg daar bij de zesde staatshervorming ook de nodige financiële middelen voor. Maar tot nog toe werkte de GGC geen eigen regeling uit. Vanlouwe en Persyn roepen de GGC op om alsnog een regeling uit te werken waarbij ze Brusselaars verplicht om zich

vanaf een zekere leeftijd aan te sluiten bij een systeem van sociale bescherming naar keuze.

Eigen keuze

“De Brusselaars krijgen dan de keuze tussen de VSB, de sociale bescherming van de GGC of een Franstalig systeem”, legt Vanlouwe uit. “Ons voorstel is gelijklopend met wat vandaag al bestaat op het vlak van onderwijs of inburgering in Brussel. Daar kiezen ouders ook voor een Franstalige of Vlaamse school, en nieuwkomers kiezen voor een Nederlands- of Franstalig inburgeringstraject.”

Peter Persyn treedt Vanlouwe volmondig bij. “Een dergelijk systeem vermijdt dat Brusselaars het zonder sociaal vangnet moeten doen eens ze zorgbehoevend worden. De ervaring leert dat degenen die er het meest baat bij hebben, het minst geneigd zijn zich spontaan te verzekeren voor een toekomstig risico. Dat is ook de reden waarom de federale ziekteverzekering en de Vlaamse zorgverzekering verplicht werden ingevoerd. Bovendien verzekeren we zo een ruim Vlaams zorgaanbod in Brussel, waar mensen in het Nederlands terecht kunnen.”

Tweede-verblijfsregister voor kinderen is schot in de roos

Begin dit jaar waren al meer dan vierduizend kinderen ingeschreven in het tweede-verblijfsregister van de gemeente waar een kind zijn of haar woonplaats niet heeft, maar waar een van zijn of haar co-ouders woont. “Dat zijn er meer dan drie keer zoveel als anderhalf jaar tevoren”, weet Kamerlid Goedele Uyttersprot.

Wettelijk is het slechts mogelijk om in één gemeente ingeschreven te zijn. Dat is ook zo voor kinderen. Wanneer ouders uit elkaar gaan en ze voor het kind een verblijfsregeling uitwerken – waarbij het bijvoorbeeld een halve week bij de ene ouder woont en de overige dagen bij de andere ouder – dan kan dat praktische gevolgen hebben wanneer beide ouders niet in dezelfde gemeente wonen. Want ook in dat geval kan er slechts één inschrijving zijn van het kind, in één gemeente, bij één ouder.

Praktische voordelen

Daarom is het sinds 15 februari 2016 mogelijk om kinderen in co-ouderschap te laten inschrijven in een tweede-verblijfsregister, in de gemeente van de ouder bij wie het kind niet is ingeschreven op zijn of haar hoofdverblijfplaats. Het kind ‘woont’ dan bij de ene ouder en ‘verblijft’ bij de andere. Twee jaar na het

ontstaan van het tweede-verblijfsregister zijn er al 4 286 kinderen ingeschreven in dergelijk register. Dat blijkt uit de cijfers die Kamerlid Goedele Uyttersprot opvroeg bij minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon.

“Kinderen die een groot deel van hun leven doorbrengen in de ‘verblijfs-gemeente’ maar er niet zijn ingeschreven, krijgen dankzij het tweede-verblijfsregister eenzelfde korting op bijvoorbeeld sport-, cultuur- of jeugd-evenementen als de kinderen die wél in die gemeente zijn gedomicilieerd”, legt Uyttersprot uit. “Het register biedt daarnaast het grote voordeel dat hulpdiensten die kinderen makkelijker kan lokaliseren. Vanuit veiligheidsoogpunt is dat zeer belangrijk.”

Grote regionale verschillen

Vooral in Antwerpen (821), Oost-Vlaanderen (640) en Vlaams-Brabant

(638) werden veel kinderen in het tweede-verblijfsregister ingeschreven. Aan Waalse zijde lopen de inschrijvingen stroever: 367 in de provincie Luik, 178 in Namen en 80 in Luxemburg.

Goedele Uyttersprot: “Het tweede-verblijfsregister biedt enkel voordelen – voor de ouders én voor de kinderen.”

“Hoewel de inschrijvingen goed binnenlopen, zijn er duizenden gescheiden ouders die nog geen gebruik hebben gemaakt van het tweede-verblijfsregister”, besluit Uyttersprot. “Het is aan de gemeenten om hun burgers te informeren over het bestaan van het register én het te promoten. Tenslotte biedt het enkel voordelen – voor de ouders én de kinderen.”

EU moet stoppen met gemakzuchtige oplossingen

Een goede Europese samenwerking is belangrijk voor onze Vlaamse economie, voor het beschermen van onze gemeenschap en het versterken van onze veiligheid. “Helaas mist de Europese Unie draagvlak”, stellen Europees Parlementslid Sander Loones en Vlaams fractievoorzitter Matthias Diependaele vast.

“Voor veel mensen staat de EU onder-tussen symbool voor crisis: eurocrisis, veiligheids crisis, migratiecrisis”, zegt Sander Loones. “Enkel door een correct en kordaat beleid te voeren kan de EU opnieuw aansluiting vinden bij wat op de straat leeft. Net daarom zijn de komende maanden, met de discussie over de Europese meerjarenbegroting 2021-2027, zo belangrijk.”

De stem van Vlaanderen

Matthias Diependaele hecht er belang aan dat ook de lidstaten en de regio's impact hebben en dat de Europese discussie niet enkel in de coulissen van de Europese ambtenarij wordt gevoerd. Zeker de stem van Vlaanderen moet worden gehoord, want de brexit zal onze economie sterk raken. “De Europese Commissie wil dat Vlaanderen de brexit-factuur twee keer betaalt”, waarschuwt Diependaele. “Want Vlaanderen zal minder handel kunnen drijven met het Verenigd Koninkrijk, én we zouden tegelijk meer moeten betalen aan Europa. Dat kan natuurlijk niet.”

Het valt Loones daarbij op dat de EU keer op keer voor de gemakkelijkheidsoplossing kiest: de lidstaten meer laten betalen en Europese burgers opzadelen met extra belastingen. Dat moet echt anders. “Natuurlijk moeten we inzetten op nieuwe prioriteiten zoals het sluiten van de Europese grenzen. En ja, dat vereist investeringen.

Maar het zou geloofwaardiger zijn om te schrappen waar de EU overbodig blijkt of inefficiënt werkt, om zo geld vrij te maken voor die zaken die écht nodig zijn. Alleen dan kan de EU het vertrouwen van de Vlaamse burger herwinnen”, vindt Loones.

Unie van waarden

Niet alleen in de begroting moet de EU duidelijke lijnen zetten, maar ook aangaande onze democratische waarden.

drukken dat de Europese Unie meer is dan een verzameling van consumenten en producenten. En terecht, ze is ook een waardenunie. Alleen zijn velen daarin allesbehalve consequent. De moed van politici wordt afgemeten aan het optreden tegen onrecht dat burgers van onze Unie wordt aangedaan. Toen honderden vreedzame Catalaanse burgers brutaal in elkaar werden geslagen, bleef het oorverdovend stil bij alle Europese beleidsmakers.”

Aansluitend had minister-president Geert Bourgeois nog een bilaterale ontmoeting met Juncker over de toekomst van de EU, het financiële kader voor Europa en de impact van de brexit op

Het bezoek van Juncker toont aan dat het Vlaams Parlement een volwaardige partner is.

Op 9 mei, Dag van Europa, kwam Commissievoorzitter Jean-Claude Juncker in het Vlaams Parlement spreken over de toekomst van Europa. Matthias Diependaele confronteerde Juncker met het stilzwijgen over Catalonië. “Ik hoor de Grote Europeanen vaak bena-

onze economie. “Het bezoek van Juncker toont in ieder geval aan dat het Vlaams Parlement een volwaardige partner is in de dialoog tussen de nationale parlementen en de Europese instellingen”, besluit Bourgeois.

Vlaams Parlement vraagt internationale aanpak voor de Rohingya

Al decennialang zijn religieuze partijen in conflict in Myanmar. Het geweld tussen de boeddhistische meerderheid en de Rohingya bereikte de laatste maanden opnieuw een hoogtepunt. Op initiatief van de N-VA werd in het Vlaams Parlement een resolutie ingediend, over de grenzen van meerderheid en oppositie heen. Een krachtige veroordeling van alle geweld.

De situatie is volledig ontspoord. Het geweld van het Myanmarese leger tegen de Rohingya is disproportioneel. Het maakt zich schuldig aan verkrachtingen en moorden. De regering in Myanmar veegt systematisch Rohingya-dorpen van de kaart. Sinds augustus 2017 zijn al 700 000 Rohingya gevlucht naar buurland Bangladesh. Daar leven ze in onhygiënische vluchtelingenkampen.

Op vraag van de N-VA vond in het Vlaams Parlement een gedachtewisseling plaats met de ambassadeur van Myanmar, Paw Lwin Sein. Vlaams Parlementslid Ingeborg De Meulemeester voelde hem aan de tand. De ambassadeur ontkende de beschuldigingen van etnische zuiveringen echter met klem.

Erbarmelijke omstandigheden

“De situatie is evenwel schrijnend. In de deelstaat Rakhine is er sprake van

systematische schending van de mensenrechten jegens de moslimminderheid. Bovendien krijgen hulporganisaties geen toegang tot de regio om humanitaire hulp te verstrekken. De nood is nochtans hoog want de burgerbevolking leeft in erbarmelijke omstandigheden”, aldus De Meulemeester. Na de Rohingya goeddeels te hebben verjaagd blijkt de regering van Myanmar nu ook een offensief begonnen tegen de Kachin, een overwegend christelijke minderheid.

Op initiatief van de N-VA werd in het Vlaams Parlement een resolutie ingediend, over de grenzen van meerderheid en oppositie heen. Daarmee stuurt het parlement een krachtig signaal uit en veroordeelt het alle geweld. De ondertekenaars achten onmiddellijke internationale humanitaire toegang tot de deelstaat Rakhine noodzakelijk, alsook het toelaten van on-

afhankelijke waarnemers. Dat moet gebeuren in samenwerking met de EU, de VN en andere internationale organisaties.

Het repatriëringsakkoord tussen Bangladesh en Myanmar blijkt intussen niet succesvol te zijn. De Rohingya- vluchtelingen zijn bang om terug te keren omdat hun veiligheid niet kan

© Anne Deknock

Ingeborg De Meulemeester: “Hulporganisaties krijgen geen toegang tot de regio om humanitaire hulp te verstrekken. De nood is nochtans hoog.”

worden gegarandeerd. “Daarom vragen we de Vlaamse Regering om er bij de betrokken partijen op aan te dringen om de vrijwillige en veilige terugkeer van de Rohingya naar hun plaatsen van herkomst te garanderen, onder toezicht van de VN”, zegt De Meulemeester.

© J.D. Bensch de Frenje

Wereldwijd zijn er tussen de 1,4 en 3 miljoen Rohingya. De meesten onder hen belijden de soennitische vorm van de islam. Ze vormen een etnische groep die hoofdzakelijk in Myanmar leeft. Daar zijn ze echter feitelijk staatsburgerschaploos en worden ze beschouwd als ongewenste vreemdelingen. Volgens de Verenigde Naties gaat het om een van de meest vervolgd minderheden ter wereld.

Mei '68 en de jeugd van tegenwoordig

“De jeugd van tegenwoordig is mak. Ze tokkelen de hele tijd op hun smartphone en ze doen niks.” Zo klinkt het cliché. Maar klopt dat? Jongerenvoorzitter Tomas Roggeman neemt het engagement bij de Vlaamse jeugd onder de loep.

Laat ons eerlijk zijn: het is van alle tijden dat ouderen vinden dat het in hun tijd beter was, en dat zij in hun jonge jaren veel actiever waren. Toch klopt het dat de jeugd minder protest voert dan in de jaren zestig. Dat is ook logisch: jongeren moeten vandaag niet langer strijden voor hun individuele rechten en vrijheden, want die hebben ze al. Er zijn jeugdleden en

Verworven rechten

De vertegenwoordiging van de jeugd is belangrijker dan het lijkt. De jeugd voelt het vooral wanneer ze géén inspraak heeft. Dat geldt bijvoorbeeld in het sociaal overleg, waar de onverkozen heren van vakbonden en werkgeversfederaties de plak willen zwaaien zonder politieke verantwoording. Hun manier van werken is steeds

ingevoerd. Jonge starters worden zo verplicht mee te betalen voor privileges die ze zelf nooit zullen kunnen genieten.

Collectieve verantwoordelijkheid

Wanneer jongeren vandaag toch nog mobiliseren, gaat het niet langer om rechten en vrijheden, maar over collectieve verantwoordelijkheid. Het individualisme is terminaal. We zitten in een overgangperiode naar een nieuwe generatie. Een die opnieuw waarde hecht aan plicht, gemeenschap en identiteit. Het valt op dat dit in de traditie van mei '68 allemaal scheldwoorden zijn. Dat zie je overal in het westen, en zowel aan de politieke linker- als aan de rechterzijde.

Meer dan duizend nieuwe leden

Het Amerikaanse scholierenprotest tegen de vrije wapendracht is een goed voorbeeld van een beweging voor minder rechten en meer verantwoordelijkheid. 'Black lives matter' is dan weer een extreemlinkse jongerenbeweging die mobiliseert rond identiteit. Dichter bij huis merken we die groeiende jeugdige waardering voor verantwoordelijkheid en identiteit aan onze eigen ledencijfers: op een jaar tijd sloten meer dan duizend jongeren zich voor het eerst aan bij Jong N-VA. Gemiddeld om de drie weken richten we ergens in Vlaanderen een nieuwe jongerenafdeling op. We zijn in volle groei.

De jeugd van tegenwoordig spendeert veel tijd aan sociale media. Maar betekent dit dat ze zich niets aantrekt van de wereld rondom hen? Helemaal niet: net door de vloed aan informatie via internet zijn jongeren heel goed op de hoogte van wat er in de wereld gebeurt. De Vlaamse jongeren voeren misschien minder straatprotest, maar ze zijn bijzonder kritisch, mondig en weldenkender dan ooit.

Tomas Roggeman: “We zitten in een overgangperiode naar een nieuwe generatie, die opnieuw waarde hecht aan plicht, gemeenschap en identiteit.”

studentenraden, en er zijn jongerenpartijen. De overheid heeft zelfs hele commissariaten opgericht om te garanderen dat de rechten van jongeren niet worden geschonden. Misschien wel te veel van het goede.

dezelfde: worden aangename beslissingen genomen, dan gelden die meteen voor iedereen. Maar bij minder aangename maatregelen is daar plots het principe van de 'verworven rechten' waarvoor overgangperiodes worden

“Een vrouw is de sleutelfiguur binnen elke gemeenschap”

Sevilay Altintas is kankerspecialiste aan het UZA. Ze won eind april de elfde VlaM-prijs, waarmee de N-VA elk jaar een straffe ‘Vlaamse Madam’ bekroont. Tijdens de uitreiking vertelde ze haar inspirerende verhaal over de rol van vrouwen en over kansen krijgen, maar ook over haar Vlaams gevoel.

U noemt u zichzelf (g)een Vlaming. Waarom?

“Ik kan in alle trots zeggen dat ik me vooral op en top Vlaming voel. Binnen de Vlaamse maatschappij ben ik gegroeid tot wat ik ben. Ik voel me thuis in Vlaanderen. Maar af en toe glipt het gevoel *geen Vlaming* ertussendoor, omdat ik nog steeds word af gerekend op mijn Turkse roots. Nog altijd noemen sommigen mijn derde-generatiekinderen allochtonen. Dat is een tekortkoming van beide gemeenschappen. Ik ben een volledig ingeburgerde Vlaming met Turkse roots. Ik beleef nog steeds op mijn manier mijn geloof en cultuur zonder de Vlaamse leidcultuur te verstoren. Ik ken twee dominante geloofsovertuigingen: de goede mensheid en het wederzijdse respect. Het is juist mooi om divers te kunnen zijn, maar je moet er op de correcte manier mee kunnen omgaan. Ik heb het geluk gehad om door prachtige, vrijgevochten ouders met de juiste waarden en normen te zijn opgevoed.”

“Onderwijs een vrouw, red een generatie.” Wat bedoelt u daarmee?

“Een vrouw is de sleutelfiguur binnen elke gemeenschap. Met het onderwijzen van een vrouw maak je de vrouw binnen een gemeenschap zichtbaar. De vrouw moet niet worden weg-

geduwd in een hoekje. Integendeel: zet haar aan tot nadenken, maak haar economisch onafhankelijk en ze zal het ver brengen. Helaas ben ik er soms getuige van dat de vrouw in sommige gemeenschappen herleid wordt tot een voortplantingsorgaan, een stukje keukenrobot, seksobject of een vierkante meter stof. Een vrouw is absoluut meer dan dat.”

U weigert zichzelf in een slachtofferrol te plaatsen.

“Het positieve aan mijn verhaal is dat ik nooit kwaad ben geweest op het systeem of de maatschappij, want die zat goed en gaf me alle kansen. Wel werd ik kwaad op dat ene kortzichtige individu dat me mijn droom wilde afpakken. Soms had ik wel het gevoel dat men je dwingt om een slachtofferrol aan te nemen. Je doet je best, maar ergens is het je niet gegund omdat je geen Janssens of Peeters heet. Als je dan niet stevig in je schoenen staat, kan dat leiden tot een slachtofferrol. Eens in die positie beland je in een neerwaartse spiraal en ga je noch voor jezelf noch voor je omstaanders iets kunnen

betekenen. Niks is mooier dan blijven bewijzen en blijven volharden dat jij de touwtjes in handen hebt en dat alleen jij aan die touwtjes kan trekken.”

In Vlaanderen hamert men op het belang van het Nederlands voor de integratie. Hoe ziet u dat?

“Het is toch de evidentie zelf dat je de taal beheerst van het land waarin je vertoeft. Ik erger me steeds aan die jonge vrouwen op mijn consultatie die hier al jaren verblijven en nog geen woord Nederlands kennen. De taal scheidt een vorm van vertrouwen tussen de mensen. Als je de taal niet beheerst, zijn er nu eenmaal veel mensen die helaas tot snellere vooroordelen komen. Dat moeten we kunnen vermijden.”

Sevilay Altintas won de VlaM-prijs 2018: “Niks is mooier dan blijven bewijzen en blijven volharden dat jij de touwtjes in handen hebt.”

N-VA Deinze-Nevele verstuurt groetjes uit alle deelgemeenten

“We willen dat de bewoners uit de nieuwe fusiestad elkaar en elkaars dorp leren kennen”, klinkt het bij N-VA-bestuurslid Bart Vanmaercke. Daarom bust N-VA Deinze-Nevele in elke deelgemeente een groetjeskaart met een typische foto van het dorp.

De bedoeling is dat men die postkaart doorstuurt naar een vriend in een andere deelgemeente van de fusiestad”, legt Bart uit. “Zo willen we de inwoners met elkaar verbinden. Elke verstuurde kaart is een gegarandeerde glimlach waard.”

“Wie niet direct weet naar wie hij de kaart zou opsturen, kan ook gewoon een telefoonboek open slaan en er lukraak een adres uit Deinze of Nevele uitpikken”, vult lijsttrekker Sabine Vermeulen aan. “Want iedereen krijgt graag leuke en sympathieke post!”

Nieuwe campagne in Beernem zet handelaars in de kijker

Met een grote stickeractie zet schepen van lokale economie Barbara Vandenbrande de Beernemse handelaars en detailhandel in de kijker.

Kocht je tussen 11 en 20 mei bij een lokale handelaar in Beernem, dan ontving je een pakje stickers. Wie alle stickers op de verzamelkaart van Beernem kon kleven en die kaart indiende bij een deelnemende handelaar, viel in de prijzen.

Tijd voor Actie

“Meer dan zestig handelszaken namen

deel”, legt Barbara trots uit. “Dat is een goede zaak. Lokale handel is broodnodig voor het leven in de gemeente en versterkt onze dorpskern. Handelaars geven het beste van zichzelf. Elke dag opnieuw en met kennis van zaken. Dat moeten we waarderen en ondersteunen.”

De actie was een nieuw onderdeel van het strategische commerciële plan ‘Tijd voor Actie’.

N-VA Dilbeek schenkt 895 euro aan Rode Kruis voor oefenpoppen

De N-VA wil van Dilbeek een hartveilige gemeente maken. Getuige daarvan de zes AED-toestellen die al in de gemeente staan opgesteld. Daarnaast schonk de afdeling 895 euro aan het Rode Kruis om nieuwe oefenpoppen te kopen. De poppen, die allemaal Anne worden genoemd, gebruikt men om mensen te leren hoe ze iemand in nood kunnen reanimeren.

N-VA loopt massaal voor het goede doel

Een geweldig grote, sportieve en enthousiaste groep N-VA'ers liep, elk op zijn of haar eigen tempo, de '10 Miles' of de marathon van Antwerpen. Samen met N-VA Antwerpen zamelden ze liefst 25 000 euro in voor het goede doel. Proficiat aan alle lopers, supporters en gulle schenkers!

Ieper kleurt even blauw en oranje

Iepers schepen Eva Ryde verwelkomde op 1 mei KSA Noordzeegouw, de koepelorganisatie van 64 KSA-groepen in West-Vlaanderen. Die vierde haar 90ste verjaardag met een groots opgezette Gouwdag in Ieper. Reden genoeg om de stad voor één dagje blauw en oranje te kleuren!

Duivelse ploeg

De N-VA-afdelingen in Willebroek, Mechelen, Puurs & Sint-Amands fietsten samen de fietsklassieker Duvel On Tour en koppelden zo het sportieve aan het aangename. Schol!

Waar is Willy?

Lenniks ereburger Willy Sommers ontbrak ook dit jaar niet op het mosselselfestijn van N-VA Lennik. Na de maaltijd ging hij met plezier op de foto met Kamerlid Kristien Van Vaerenbergh en de Lennikse afdeling. Voor superfan Viviane was het een bijzondere gebeurtenis de tafel van haar favoriete zanger te mogen af-ruimen.

Overall langs Vlaamse wegen komt men N-VA-affiches tegen!

Beringen

Harelbeke

Oostende

Mechelen

Genk

Leopoldsburg

Urban Run

De N-VA-ploeg in Beersel voerde campagne tijdens de Urban Run. Gelukkige liggen de wegen er goed bij dankzij minister van Openbare Werken Ben Weyts.

Schooldebatten

Goed begonnen is half gewonnen, zoals in de eerste schooldebatten in Sint-Truiden en Gent.

N-VA Sint-Truiden voelt zich enthousiast. 50 minuten

Fractievoorzitter **Jelle Engelbosch** kon de jongeren van **KCST: Katholieke Centrumscholen Sint-Truiden** (officiële pagina) overtuigen van de N-VA-visie op Sint-Truiden!

Stemming voor en na schooldebat KCST

Partij	Voor	Na
N-VA	18%	48%
CD&V	18%	12%
MR	12%	20%
Open VLD	22%	11%

In Leuven stelde lijsttrekker Lorin Parys een enthousiaste ploeg kandidaten voor.

De top vijf van N-VA Koksijde:
Adelheid Hancke, Sander Loones, Rita Gantois, Greet Verhaeghe en Patricia Vandenbroucke.

Vrouwen aan de top

De lijsttrekker voor de N-VA in Koksijde is Sander Loones. De vier overige plaatsen in de top vijf zijn ingenomen door vrouwen. Ieder van de dames woont in een andere deelgemeente.

Geel kleurt geel

En in Sint-Niklaas kleuren de bakfiets-vlamingen geel.

In mei legt elke vogel een ei

In Dessel sieren meer dan 300 gele vogelhuisjes de gevels. Dat is aan bijna één huis op de tien. Eind mei maakt de afdeling via haar huis-aan-huisblad duidelijk dat deze kastjes van de N-VA zijn: voor een veilige thuis in een welvarend Dessel.

Cottenie Patrick
7 april om 21:07

Met genoeg kracht verwijder je alle bezoedeling. Lente van het verkiezingsjaar 2018 in Heist-op-den-Berg. Dringend tijd voor #opkuisen onder een nieuw verrissend beleid.

N-VA fietst 1000 kilometer tegen kanker

Vier nationale N-VA-teams en één team van N-VA Antwerpen deden in het voorbije hemelvaartweekend mee aan de 1000 kilometer van Kom op tegen Kanker. De veiling die de N-VA-mandatarissen op poten zetten bracht bovendien 9 855 euro in het laatje. Supergoed gedaan allemaal!

Ontmoet de kopstukken van de N-VA De N-VA-bus tourt door Vlaanderen

In juni trekt de N-VA-bus door Vlaanderen, met aan boord Bart De Wever en onze ministers. Zij willen weten wat er leeft in uw regio. De bus houdt in elke provincie halt op een vijftal locaties en wordt telkens ontvangen door de plaatselijke afdeling en lijsttrekker.

- Op zaterdag 2 juni trekt de bus naar **West-Vlaanderen en Gent**.
- Op zondag 3 juni is de **provincie Antwerpen** aan de beurt.
- **Het Waasland en het arrondissement Dender** volgen op vrijdag 8 juni.
- Een dag later, op zaterdag 9 juni, houdt de bus halt in **Vlaams-Brabant en Aalst**.
- En op zondag 10 juni, ten slotte, is **Limburg** aan de beurt.

Meer informatie over welke stopplaatsen de bus op welk tijdstip precies aandoet, vindt u op www.n-va.be/agenda

En de winnaar is ...

Voor het derde jaar op rij nam de N-VA deel aan de Hercules Trophy. Drie N-VA-ploegen met enthousiaste medewerkers gingen op 5 mei in Park Spoor Noord in Antwerpen de strijd aan met 41 andere organisaties en bedrijven. Straffe prestatie dus van het N-VA-team *The Bullets*, dat na een dozijn straffe en ludieke proeven op de eerste plaats eindigde!

Kom naar de N-VA-familiedag op zondag 16 september

Het is nog meer dan vier maanden aftellen naar de lokale verkiezingen om te weten welke Vlaamse steden en gemeenten geel zullen worden of blijven. Eén ding staat vast: een maand eerder al - op zondag 16 september - kleurt heel Plopsaland in De Panne sowieso N-VA-geel!

Want die dag organiseren we voor u en uw familie onze jaarlijkse familiedag. Iedereen die deel uitmaakt van de grote N-VA-familie is dan meer dan welkom om te genieten van de topattracties, die zowel de kleinsten, de tieners, de volwassenen als de grootouders met succes zullen bekoren.

In Plopsaland ontmoet u alle Studio 100-helden: Bumba, Kabouter Plop, Mega Mindy, Maya De Bij, Samson en Gert ... te veel om op te noemen! Na de toespraak van Bart De Wever volgt in de namiddag bovendien een spetterend optreden van K3. Marthe, Klaasje en Hanne staan alvast te popelen om de harten van alle N-VA-leden opnieuw te veroveren.

Inschrijven en meer informatie

Als wij over uw e-mailadres beschikken, ontvangt u als lid van de N-VA eind mei een uitnodiging via elektronische weg. In de loop van de maand juni ontvangen alle leden die ook per post.

Het volledige programma van onze familiedag, met alle praktische details en informatie over de bussen die elke arrondissement inlegt, vindt u op www.n-va.be/familiedag. U vindt er ook de link naar het inschrijvingsformulier. Vooraf inschrijven is immers verplicht. U kan zoveel mensen inschrijven als u wilt.

De kostprijs voor de tickets is 5 euro (voor kinderen tot 12 jaar) of 10 euro. Die krijgt u op de familiedag zelf terugbetaald in de vorm van drankbonnetjes. Tickets voor kinderen jonger dan 3 jaar zijn gratis.

Problemen bij inschrijving?

Contacteer ons via leden@n-va.be of 02 219 49 30.

Onze Vlaamse Leeuwen zijn de deur uit!

De medewerkers van het partijsecretariaat staken na de paasvakantie de handen uit de mouwen om de duizenden Vlaamse Leeuwendvagnen te verzenden die leden en sympathisanten bestelden. We kijken er samen met u halsreikend naar uit om al die vlaggen op 11 juli te zien wapperen aan uw huis, in uw tuin of op vakantie!

Honderd keer Vlaanderen

Vlaams Parlementslid Karim Van Overmeire, Jong N-VA-voorzitter Tomas Roggeman en Aalstenaar Maarten Vanderbeke schreven 'Honderd keer Vlaanderen': honderd straffe verhalen over Vlaanderen en de Vlamingen.

Met veel zelfrelativering en zin voor humor wagen de drie auteurs zich aan een omschrijving van de Vlaamse identiteit. Dat doen ze aan de hand van honderd straffe verhalen over uitvinders en bierbrouwers, belforten en begijnhoven, stripverhalen en kookboeken, en helden die soms ook schurken waren. In hun boek vindt u alles wat u nodig hebt om uw binnen- en buitenlandse gesprekspartners de loef af te steken met allerlei weetjes over onszelf als Vlamingen.

Karim, waarom schreven jullie dit boek?

Karim: "Het boek is eerst en vooral een uitnodiging om na te denken over wie we zijn, wat de Vlamingen verbindt en hoe Vlaanderen er morgen zal uitzien. Maar we bleven uitdrukkelijk weg van zware wetenschappelijke beschouwingen of scherpe politieke terminologie."

Mogen we dit dan een charmeoffensief noemen om ook jongeren warm te maken voor de Vlaamse identiteit?

Tomas: "Veel jongeren voelen zich al Vlaming, al weten velen niet goed wat dat inhoudt. Het boek wil vooral op die vraag een antwoord geven: wat is een Vlaming en wat betekent Vlaamse identiteit? Dat doen we via alledaagse en tastbare zaken."

Karim Van Overmeire, Tomas Roggeman en Maarten Vanderbeke wagen zich aan een omschrijving van de Vlaamse identiteit.

Karim en Tomas kennen we goed als respectievelijk parlementslid en als jongerenvoorzitter. Maar wie ben jij, Maarten?

Maarten: "Ik ben een 37-jarige Aalstenaar en leerkracht Nederlands en geschiedenis in Brussel. Mijn twee dochters voed ik op met dezelfde waarden die ik ook van thuis meekreeg. Een gezonde Vlaamse reflex is er daar een van. In een veranderende wereld vind ik dat je moet weten welke zaken je wil behouden."

Een boek vol straffe verhalen

Ontdekten de Vlamingen Amerika nog voor Christoffel Columbus? Wat is het verschil tussen een begijnhof en een klooster? Wonen er in West-Vlaanderen nu echt meer varkens dan mensen? Waar wonen de Dikke Nekken? En wanneer verscheen in Vlaanderen het eerste frietkraam?

Met honderd korte maar sterke verhalen over het volk tussen Noordzee en Maas nemen Karim Van Overmeire, Tomas Roggeman en Maarten Vanderbeke u mee op een heuse ontdekkingstocht, op zoek naar wat de Vlamingen typeert en naar wat Vlaanderen verschillend maakt van de buurlanden. Beroepsfotograaf Jean-Pierre Swirko illustreerde het boek met zijn beste foto's.

Voordeelactie voor N-VA-leden

Op maandagavond 11 juni stellen de drie auteurs samen

met minister-president Geert Bourgeois het boek voor in Aalst. De N-VA lanceert naar aanleiding van die boekvoorstelling een speciale website met enkele

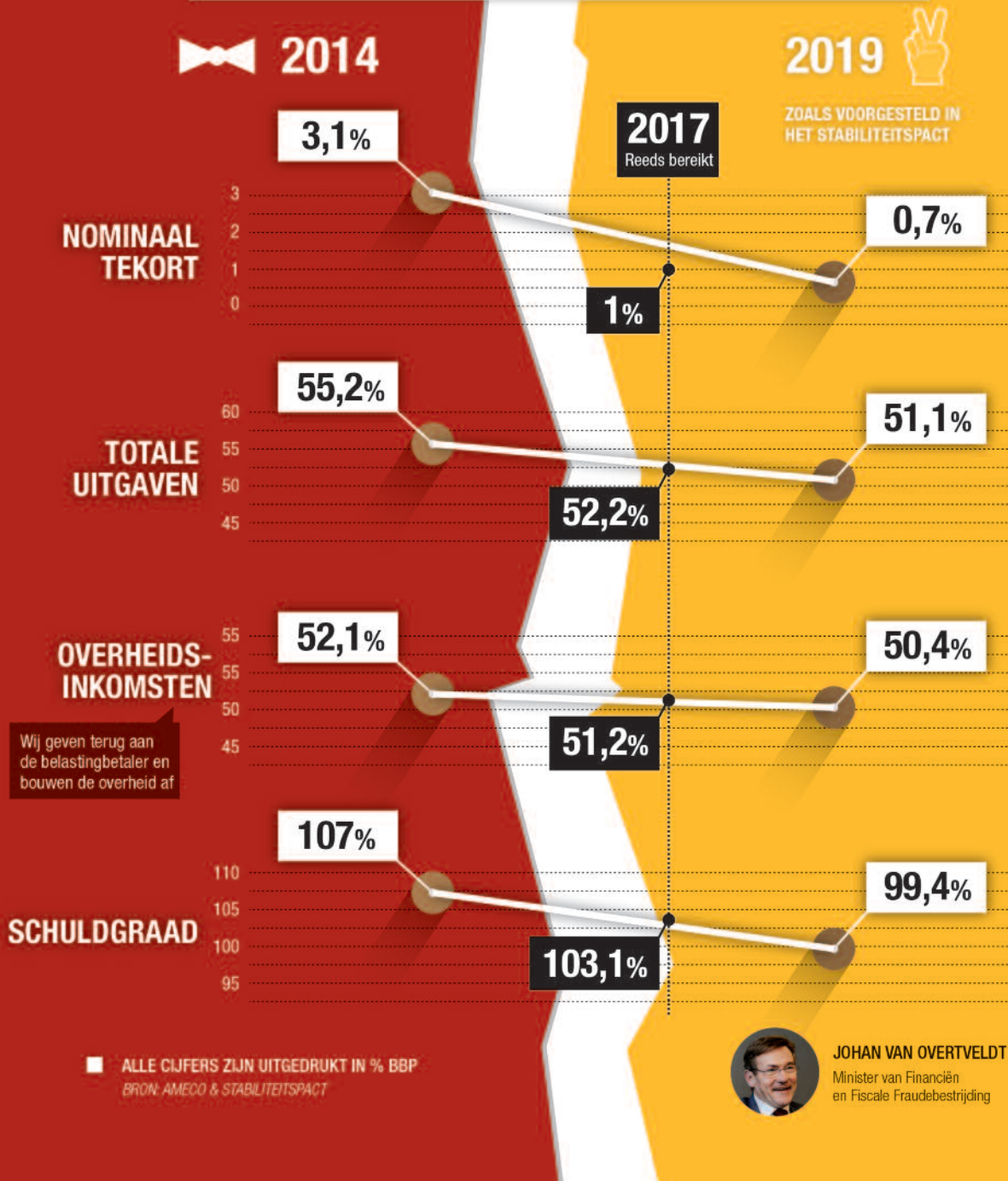
verhalen die het boek *nét* niet haalden.

Als N-VA-lid kan u op die website het boek online bestellen tegen de winkelprijs van 24,95 euro. Uw voordeel: we sturen het u gratis en stevig verpakt toe!

Meer informatie vindt u vanaf dinsdag 12 juni op www.n-va.be én in de volgende editie van het Nieuw-Vlaams Magazine.

Honderd keer Vlaanderen. Straffe verhalen over het volk tussen Noordzee en Maas, uitgeverij Doorbraak, 24,95 euro.

De Verandering werkt!

COLOFON

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie:
Nele Hiers.

Medewerkers:
Arnout De Cuyper, Lieven De Rouck, Maarten Debruyne, Michaël Devoldere, Jeroen Dujardin, Jong N-VA, Laurence Mortier, Joachim Pohlmann, Joris Sterckx, Jan Van Camp, David Vandekerckhove.

Directeur:
Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1, 9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto voorkaft: © Anne Deknock
Foto's inhoud blz. 3:
© iStock - © ID Benoit De Freine - © N-VA

Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer
BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-mail: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op 17 mei 2018.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

facebook.com/nieuwvlaamsealliantie

volg @de_NVA op Twitter

@de_NVA op Instagram

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

“

*Onze bijen hebben
het vandaag bijzonder moeilijk.
De massale bijensterfte is een
bedreiging voor onze landbouw
en voedselvoorziening.*

Vlaams Parlementslid Cathy Coudyser roept de federale minister van Landbouw op om het gebruik van schadelijke neonicotinoïden onmiddellijk te verbieden.